

[OBRYWAN *part praet pass impf*

obrywan, obrywany, obruwan, obruwany *a.* obruwan (*prawdopodobnie dial., cf górno-łuż. ruvačka ‘bójka’*).

o prawdopodobnie jasne (tak w ob-); -ân, -an-.

sg m N (praed) obrywân. ◇ f N obrywanâ, obruwan(a).

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Urywany, oddzierany: bárźiey się też rzodkiew kocha ná miąźszość gdyby nać wielka była częŧto obrywána [obruwana *Cresc 1549 [240]*]/ tylko drobną á wierzchnią zoŧtáwiáiąc *Cresc 1571 240*; Przydawa się temu drzewu [*morwie*] przekázá niemáła ku wzroŧtowi iteż rodzáynoŧci [...] gdyby liŧt z nie⁸⁰ był obrywan [obruuan *Cresc 1549 428*] ábo iákoźkolwie obrzazan *Cresc 1571 431*.*

Cf **OBRYWAĆ**

MK